

SODBA SODIŠČA PRVE STOPNJE (drugi senat)

z dne 30. junija 2004*

V zadevi T-107/02,

GE Betz Inc., prej BetzDearborn Inc., s sedežem v Trevosu, Pensilvanija (Združene države Amerike), ki jo zastopata G. Glas in K. Manhaeve, avocats, z naslovom za vročanje v Luxembourg,

tožeča stranka,

proti

Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT), ki ga je najprej zastopal E. Joly, zastopnik, nato G. Schneider, zastopnik,

tožena stranka,

druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe UUNT in intervenient pred Sodiščem prve stopnje je

* Jezik postopka: angleščina.

Atofina Chemicals Inc., s sedežem v Filadelfiji, Pensilvanija (Združene države Amerike), ki jo zastopata M. Edenborough, barrister, in M. Medyckyj, solicitor,

zaradi tožbe zoper odločbo prvega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 17. januarja 2002 (zadeva R 1003/2000-1) v postopku z ugovorom med Atofina Chemicals Inc. in GE Betz Inc.

SODIŠČE PRVE STOPNJE EVROPSKIH SKUPNOSTI (drugi senat),

v sestavi N. J. Forwood, predsednik, J. Pirrung in A. W. H. Meij, sodnika,

sodni tajnik: J. Plingers, administrator,

ob upoštevanju tožbe, vložene v tajništvu Sodišča prve stopnje dne 8. aprila 2002,

ob upoštevanju odgovora na tožbo, predloženega tajništvu Sodišča prve stopnje dne 23. julija 2002,

ob upoštevanju odgovora na tožbo intervenienta Atofina Chemicals Inc., predloženega tajništvu Sodišča prve stopnje dne 26. julija 2002,

na podlagi obravnave z dne 17. septembra 2003

izreka naslednjo

Sodbo

Pravni okvir

- 1 Člena 42 in 73 Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti (UL 1994, L 11, str. 1), s spremembami, določata:

„Člen 42

Ugovor

[...]

3. Ugovor mora biti v pisni obliki in navajati razloge. [...] V roku, ki ga določi Urad, lahko vložnik ugovora v podporo svojemu primeru predloži dejstva, dokaze in vprašanja.

[...]

Člen 73

Obrazložitve odločb

V odločbah Urada se navedejo razlogi, na katerih odločbe temeljijo. Temeljijo lahko le na razlogih ali dokazih, na katere so imele zadevne stranke priložnost podati pripombe.“

- 2 Pravila od 15 do 18 in 20 Uredbe Komisije (ES) št. 2868/95 z dne 13. decembra 1995 za izvedbo Uredbe št. 40/94 (UL L 303, str. 1, v nadaljevanju: Uredba za izvedbo) določajo:

„Pravilo 15

Vsebina ugovora

[...]

2. Ugovor vsebuje:

[...]

b) v zvezi s prejšnjo znamko ali prejšnjo pravico, na kateri temelji ugovor:

- i) če ugovor temelji na prejšnji znamki, izjavo o tem in navedbo, da je prejšnja znamka znamka Skupnosti, ali navedbo države članice ali držav članic

vključno z Beneluksom, če je to primerno, kjer je bila prejšnja znamka registrirana ali pa je bila zanjo vložena prijava, oziroma, če je prejšnja znamka mednarodno registrirana znamka, navedbo države članice ali držav članic vključno z Beneluksom, če je to primerno, na katere je bilo razširjeno varstvo prejšnje znamke;

- ii) če je tako primerno, številko spisa ali številko registracije in datum vložitve, vključno z datumom prednostne pravice prejšnje znamke;

[...]

- vi) prikaz in opis prejšnje znamke ali prejšnje pravice, če je to primerno;

- vii) blago in storitve, za katere je bila registrirana ali prijavljena prejšnja znamka [...] stranka, ki ugovarja, ob navajanju vsega blaga in storitev, za katere je zavarovana prejšnja znamka, navede tudi blago in storitve, na katerih ugovor temelji;

[...]

Pravilo 16

Dejstva, dokazi in navedbe, predložene v podporo ugovoru

1. Vsak ugovor lahko vsebuje podrobnosti o dejstvih, dokazih in navedbah, predloženih v podporo ugovoru, ki jih spremlja ustrezna dodatna dokumentacija.

2. Če ugovor temelji na prejšnji znamki, ki ni znamka Skupnosti, ugovor po možnosti spremlja dokaz o registraciji ali vložitvi prijave prejšnje znamke, na primer potrdilo o registraciji. [...]

3. Ostali podrobni podatki o dejstvih, dokazih in navedbah ter druga dodatna dokumentacija iz odstavka 1 ter dokazi iz odstavka 2 se lahko, če niso predloženi skupaj z ugovorom ali naknadno, predložijo po začetku postopka o ugovoru v roku, ki ga določi Urad v skladu s pravilom 20(2).

Pravilo 17

Uporaba jezikov v postopku o ugovoru

1. Če ugovor ni vložen v jeziku prijave za registracijo znamke Skupnosti, če ta jezik spada med jezike Urada, ali v drugem jeziku, ki je naveden ob vložitvi prijave,

ugovarjajoča stranka predloži prevod ugovora v enem teh jezikov v obdobju enega meseca po poteku roka za ugovor.

2. Če dokazi v podporo ugovoru, kot so navedeni v pravilu 16(1) in (2), niso vloženi v jeziku postopka o ugovoru, ugovarjajoča stranka predloži prevod tega dokaza v ta jezik v roku enega meseca po poteku roka za ugovor, ali, če je to primerno, v roku, ki ga določi Urad v skladu s pravilom 16(3).

[...]

Pravilo 18

Zavrženje ugovora zaradi nedopustnosti

1. Če Urad ugotovi, da ugovor ne ustreza določbam člena 42 Uredbe, ali če ugovor ne določa jasno prijave, proti kateri je vložen, oziroma prejšnje znamke ali prejšnje pravice, na podlagi katere je vložen, Urad zavrže ugovor kot nedopustnega, razen če se te pomanjkljivosti odpravijo pred iztekom roka za ugovor. [...]

2. Če Urad ugotovi, da ugovor ne ustreza drugim določbam Uredbe ali teh pravil, o tem obvesti ugovarjajočo stranko in jo pozove, naj ugotovljene pomanjkljivosti odpravi v roku dveh mesecev. Če pomanjkljivosti niso odpravljene pred iztekom časovnega roka, Urad zavrže ugovor kot nedopustnega.

[...]

Pravilo 20

Preizkus ugovora

[...]

2. Če ugovor ne vsebuje drugih podrobnih podatkov o dejstvih, dokazih in navedbah iz pravila 16(1) in (2), Urad pozove ugovarjajočo stranko, naj druge podrobne podatke predloži v roku, ki ga določi Urad. [...]"

Dejansko stanje

- 3 Z zahtevo, za vložitev katere je bil kot datum vložitve prijave dodeljen datum 20. november 1997, je tožeča stranka pri Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (v nadaljevanju: Urad) prijavila besedno znamko BIOMATE.
- 4 Prijavljeni proizvodi spadajo v razred 1 Nicejskega aranžmaja o mednarodni klasifikaciji blaga in storitev z dne 15. junija 1957, kot je bil revidiran in spremenjen, in ustrezajo naslednjemu opisu:
 - razred 1: „kemični proizvodi za uporabo kot mikrobiocidi v industrijskih vodnih in procesnih sistemih“.

- 5 Prijava je bila objavljena v *Biltenu o znamkah Skupnosti* št. 72/98 z dne 21. septembra 1998.
- 6 Z dopisom z dne 21. decembra 1998, ki ga je Urad prejel dne 22. decembra 1998, je Atofina Chemicals Inc., intervenient, vložila ugovor proti registraciji prijavljene znamke. Ugovor se je opiral na v nadaljevanju prikazano figurativno znamko:

bioMεT

- 7 Ta figurativna znamka je bila registrirana kot:

— registracija v državah Beneluksa št. 39765, z datumom vložitve prijave 28. junij 1971, za blago iz razredov 1 in 5 Nicejskega aranžmaja, in sicer:

— razred 1: „kemični proizvodi za industrijo, znanost, poljedelstvo, vrtnarstvo in gozdarstvo (razen fungicidov, herbicidov in pripravkov za uničevanje mrčesa), zlasti za uničevanje makro- in mikroorganizmov“;

— razred 5: „fungicidi, herbicidi in pripravki za uničevanje mrčesa“;

- registracija v Franciji (podaljšanje št. 1665517), z datumom vložitve prijave 23. januar 1980, za proizvode iz razreda 1 Nicejskega aranžmaja, in sicer:
 - razred 1: „kemični proizvodi, kot biocidi uporabljene kemične spojine“;

- mednarodna registracija R 325543, z datumom registracije 8. november 1966, ki izhaja iz držav Beneluksa in učinkuje v Avstriji, Franciji, Italiji in na Portugalskem, za blago iz razredov 1 in 5 Nicejskega aranžmaja, in sicer:
 - razred 1: „kemični proizvodi za industrijo, znanost, poljedelstvo, vrtnarstvo in gozdarstvo“;

 - razred 5: „kemični proizvodi, zlasti za uničevanje makro- in mikroorganizmov“.

- 8 Ugovor je bil razširjen tudi na v Italiji registrirano besedno znamko BIOMET (podaljšanje št. 400859), z datumom vložitve prijave 30. maj 1962, za blago iz razreda 5 Nicejskega aranžmaja, in sicer:
 - razred 5: „kemični proizvodi in spojine, ki se uporabljajo kot dezinfekcijska sredstva“.

- 9 Končno je bil ugovor oprt tudi na znak BIOMET, ki ni registriran, vendar se uporablja v državah Beneluksa, v Franciji, Italiji, Avstriji in na Portugalskem.
- 10 Ugovor je bil vložen zoper vse v prijavi navedeno blago in oprt na vse blago, za katero so bile registrirane prejšnje znamke.
- 11 V zvezi s prejšnjimi registriranimi znamkami je bil ugovor oprt na člena 8(1)(a) in (b) ter (5) Uredbe št. 40/94. V zvezi z zgoraj navedenim neregistriranim znakom je bil ugovor oprt na člen 8(4) Uredbe št. 40/94.
- 12 K ugovoru so bile priložene kopije certifikatov o registraciji prejšnjih znamk.
- 13 Oddelek za ugovore je 7. aprila 1999 intervenientu poslal telefaks, ki se je glasil:

„Notification of deficiencies in the notice of opposition (Rule 15 and 18 (2) of the Implementing Regulation)

[...]

The examination of the notice of opposition has shown that the indication of the goods and services has not been provided in the language of the opposition proceedings (english).

This deficiency must be remedied within a non extendible period of two months from receipt of this notification, that is on or before 07/06/1999.

The notice of opposition will otherwise be rejected on grounds of inadmissibility.“

(„Obvestilo o pomanjkljivostih v ugovoru [pravili 15 in 18(2) Uredbe za izvedbo]

[...]

Preizkus ugovora je pokazal, da blago in storitve niso navedeni v jeziku postopka z ugovorom (v angleščini).

To pomanjkljivost je treba odpraviti v roku dveh mesecev, ki ga ni mogoče podaljšati, to pomeni najkasneje do 7. 6. 1999.

Ugovor bo sicer zavržen kot nedopusten.“)

- 14 S telefaksom z dne 28. maja 1999 je intervenient posredoval prevod seznama proizvodov, za katere veljajo prejšnje znamke. V tem telefaksu je bilo tudi napisano:

„If further information is required, please let us know.“

(„Če potrebujete dodatne informacije, nas, prosim, obvestite.“)

- 15 Oddelek za ugovore je 29. junija 1999 intervenientu poslal še en telefaks, ki se je glasil:

„Communication to the opposing party of the date of commencement of the adversarial part of the opposition proceedings and of final date for submitting facts, evidence and arguments in support of the opposition (Rules 19 (1), 16 (3), 17 (2) and 20 (2) of the Implementing Regulation).

[...]

Your opposition has been communicated to the applicant.

[...]

The adversarial part of the proceedings will commence on 30/08/1999.

A final period of four months from receipt of this notification, that is until 29/10/1999, is allowed for you to furnish any further facts, evidence or arguments which you may feel necessary to substantiate your opposition [...]

Please note that documents must be in the language of the proceedings or accompanied by a translation.“

(„Obvestilo stranki, ki ugovarja, o začetku kontradiktornega dela postopka z ugovorom in o roku za predložitev dejstev, dokazov in navedb v podporo ugovoru [pravila 19(1), 16(3), 17(2) in 20(2) Uredbe za izvedbo].

[...]

Vaš ugovor je bil posredovan prijavitelju.

[...]

Kontradiktorni del postopka se bo začel 30. 8. 1999.

Za predložitev vseh nadaljnjih dejstev, dokazov ali navedb, za katere menite, da vam bodo koristili pri ugovoru, vam je odobren zadnji rok štirih mesecev od prejema tega obvestila, to pomeni do 29. 10. 1999 [...]

Prosimo, upoštevajte, da morajo biti vsi dokumenti sestavljeni v jeziku postopka z ugovorom ali pa jim mora biti priložen prevod.“)

- 16 Ta rok štirih mesecev je bil podaljšan do 23. marca 2000. En dan pred potekom roka je intervenient zaprosil za ponovno podaljšanje. Ker je Urad menil, da razlogi, ki so bili navedeni v prošnji, niso zadostni, je to zavrnil. Kljub temu je intervenientu odobril dodaten rok enega dneva za vložitev materiala za utemeljitev ugovora, ker je bila prošnja vložena en dan pred potekom roka. V tem zadnjem odobrenem roku je intervenient posredoval dodatni dokazni material, namreč zapriseženo izjavo, brošure in nalepko.
- 17 Z odločbo z dne 7. septembra 2000 je oddelek za ugovore ugotovil, da naj bi bil ugovor glede neregistriranega prejšnjega znaka nedopusten, v preostalem pa naj med drugim zato ne bi zadostil členoma 8(1)(a) in (b) ter (5) Uredbe št. 40/94, ker naj stranka, ki ugovarja, ne bi dokazala veljavnosti in pravnega statusa prejšnjih registracij, na katere naj bi oprla svoj ugovor; ker naj v določenem roku ne bi predložila prevoda certifikatov o registraciji prejšnjih znamk.
- 18 Oddelek za ugovore je iz teh razlogov v celoti zavrnil ugovor in naložil intervenientu plačilo stroškov.

19 Intervenient je 13. oktobra 2000 vložil pritožbo zoper odločbo oddelka za ugovore.

20 Z odločbo z dne 17. januarja 2002 (v nadaljevanju: izpodbijana odločba), ki jo je tožeča stranka po lastnih navedbah priporočeno prejela 8. februarja 2002,

— je odbor za pritožbe zavrnil pritožbo glede nedopustnosti ugovora v zvezi z neregistriranim prejšnjim znakom,

— v preostalem razveljavil odločbo oddelka za ugovore,

— predal zadevo oddelku za ugovore v nadaljnjo obravnavo in

— odločil, da mora vsaka stranka nositi svoje stroške v postopku z ugovorom.

21 Odbor za pritožbe je kot razloge za delno razveljavitev odločbe oddelka za ugovore navedel, da naj bi oddelek za ugovore s poslanima telefaksoma, navedenima v točkah 13 in 15, pri stranki, ki ugovarja, vzpostavil zaupanje v pravo glede tega, da naj kopije certifikatov o registraciji, ki so bile priložene k ugovoru, ne bi imele formalnih napak.

Postopek

- 22 Tožeča stranka je v sodnem tajništvu dne 5. aprila 2002 vložila tožbo v angleškem jeziku.
- 23 Ker druge stranke postopka niso ugovarjale uporabi angleščine kot jeziku postopka pred Sodiščem prve stopnje, je slednje v tem postopku določilo angleščino kot jezik postopka.
- 24 Urad je odgovor na tožbo vložil dne 23. julija 2002. Intervenient je odgovor na tožbo vložil dne 26. julija 2002.
- 25 Tožeča stranka je dne 17. oktobra 2002, sklicujoč se na člen 135(3) Poslovnika Sodišča prve stopnje, vložila pisno vlogo. Ker tožeča stranka ni vložila predloga za vložitev replike in ker odgovora na tožbo intervenienta in Urada nista vsebovala novih navedb ali predlogov, ki bi opravičevali vložitev pisne vloge v skladu s to določbo, je Sodišče prve stopnje odločilo, da te pisne vloge ne bo dodalo v spis.

Predlogi strank

- 26 Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

— razveljavi izpodbijano odločbo v delu, kjer je z njo:

i) razveljavljena odločba oddelka za ugovore z dne 7. septembra 2000;

ii) zadeva predana oddelku za ugovore v nadaljnjo obravnavo;

iii) vsaki stranki naloženo plačilo njenih stroškov v postopku pred odborom za pritožbe;

— Uradu naloži plačilo stroškov, vključno s tistimi, ki so ji nastali v postopku pred odborom za pritožbe.

27 Urad Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

— ugodi predlogu tožeče stranke glede razveljavitve izpodbijane odločbe;

— vsaki stranki naložili plačilo njenih stroškov.

28 Intervenient Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

— zavrne tožbo;

- razveljavi odločbo oddelka za ugovore v delu, kjer je bilo z njo ugotovljeno, da naj ugovor, ki se opira na prejšnje registracije, ne bi bil pravilno utemeljen;

- razveljavi odločbo o stroških oddelka za ugovore;

- preda zadevo oddelku za ugovore v nadaljnjo obravnavo;

- naloži tožeči stranki plačilo njenih stroškov v tem postopku.

Predlogi strank

Pomen predlogov Urada

- 29 Urad je na obravnavi najprej razložil, da naj s svojim prvim predlogom ne bi razširjal predloga tožeče stranke. Zato naj bi bilo treba njegov prvi predlog razumeti tako, da naj bi želel podpreti prvi tožbeni predlog tožeče stranke.
- 30 Urad je na obravnavi razložil, da naj bi podredno predlagal, naj Sodišče prve stopnje smislu predlogov in navedb drugih strank v postopku odloči tako, kot se mu zdi primerno. S tem Urad očitno predlaga, naj Sodišče prve stopnje odloči po prosti presoji.

- 31 Intervenient je, prav tako na obravnavi, razložil, da bi moral Urad pred Sodiščem prve stopnje zastopati odbor za pritožbe, ker naj slednji ne bi bil zastopan pred Sodiščem prve stopnje.
- 32 V tej zvezi je treba najprej upoštevati, da je bil Urad z Uredbo št. 40/94 ustanovljen predvsem za upravljanje področja prava znamke Skupnosti in da mora svoje različne naloge na podlagi te uredbe opravljati v splošnem interesu te naloge.
- 33 Torej so odbori za pritožbe sicer del Urada (sodba Sodišča prve stopnje z dne 12. decembra 2002 v zadevi Vedial proti UUNT – France Distribution (HUBERT), T-110/01, Recueil, str. II-5275, točka 19) in med odborom za pritožbe, preizkuševalcem in/ali pristojnimi oddelki obstaja funkcionalna kontinuiteta (sodba Sodišča prve stopnje z dne 8. julija 1999 v zadevi Procter & Gamble proti UUNT (BABY-DRY), T-163/98, Recueil, str. II-2383, točka 38), vendar so odbori za pritožbe in njihovi člani pri opravljanju svojih nalog funkcionalno neodvisni. Urad jim zato ne more dajati navodil.
- 34 Tako Urad nima potrebnega pooblastila za vložitev tožbe proti odločbi enega od odborov za pritožbe, vendar ne more biti zavezan k temu, da sistematično brani vsako izpodbijano odločbo enega od odborov za pritožbe ali da mora nujno predlagati zavrnitev vsake tožbe, ki je usmerjena zoper tako odločbo.
- 35 Sicer se v skladu s členom 133(2) Poslovnika Urad določi kot toženo stranko pred Sodiščem prve stopnje, vendar to ne more vplivati na posledice sistematike Uredbe

št. 40/94 v zvezi z odbori za pritožbe. Dopušča kvečjemu, da se ob razveljavitvi ali spremembi izpodbijane odločbe, neodvisno od stališča Urada v postopku pred Sodiščem prve stopnje, odloči o stroških.

- 36 Zato Uradu ni onemogočeno, da se priključi predlogu tožeče stranke ali da se zadovolji s tem, da odločbo prepusti presoji Sodišča prve stopnje, pri čemer lahko zaradi obveščanja Sodišča prve stopnje navede vse, za kar meni, da je primerno v okviru njegovih nalog, navedenih zgoraj v točki 32.
- 37 Drugače nov predlog, ki je postavljen šele na obravnavi, nujno šteje za prepoznega in je zato nedopusten, vendar v tem primeru na obravnavi navedeno pojasnilo ne more šteti za predlog kot tak in zato ni treba presojati njegove dopustnosti.

Pomen predlogov intervenienta

- 38 Intervenient je na obravnavi pojasnil, da je drugi, tretji in četrti predlog postavil le zato, da bi se izognile dvoumnosti in da naj ne bi, ker ti predlogi izhajajo neposredno iz njegovega prvega predloga, v resnici predlagal več, kot naj bi predlagal s svojim prvim in petim predlogom. Zato je treba predloge intervenienta razumeti tako, da se z njimi poskuša doseči zavrnitev tožbe in naložitev plačila stroškov tožeči stranki, ki so intervenientu nastali v tem postopku.

Temelj

Trditve strank

- 39 V utemeljitev svoje tožbe tožeča stranka navaja en sam tožbeni razlog, in sicer kršitev pravila 17(2) Uredbe za izvedbo.
- 40 Navaja, da naj bi odbor za pritožbe potrdil ugotovitev oddelka za ugovore, da naj certifikati o registraciji ne bi bili predloženi v jeziku postopka z ugovorom in da ni bil pravočasno vložen prevod teh certifikatov. Ker naj ne bi bil predložen noben dokaz o veljavnosti in o pravnem statusu prejšnjih znamk, bi moral biti na njih oprt ugovor zavrjen kot neutemeljen.
- 41 Poleg tega naj bi odbor za pritožbe nepravilno, oprt na telefakse oddelka za ugovore z dne 7. aprila 1999 in z dne 29. junija 1999, zastopal stališče, da naj bi oddelek za ugovore zlorabil intervenientovo zaupanje v pravo.
- 42 Ker naj bi telefaks z dne 7. aprila 1999 izrecno omenjal pravilo 15 in pravilo 18(2) Uredbe za izvedbo in možnost zavrženja zaradi nedopustnosti in ker naj ugovor ne bi zadostil zahtevam pravila 15(2)(b)(vii) Uredbe za izvedbo, naj bi bilo ta telefaks mogoče razlagati le tako, da naj bi se nanašal na nedopustnost ugovora in ne na dokaze, ki bi jih bilo treba priložiti v podporo ugovoru in pri katerih naj ne bi obstajali razlogi za nedopustnost. Intervenient naj bi pomankljivost ugovora, ki jo je omenil oddelek za ugovore, odpravil s telefaksom z dne 28. maja 1999.

- 43 Drugače kot pri zavrženju zaradi nedopustnosti naj oddelek za ugovore ne bi bil zavezan opozoriti stranko, ki ugovarja, da naj bi manjkal prevod v smislu pravila 17(2) Uredbe za izvedbo.
- 44 Stranka, ki ugovarja, bi morala predložiti dokaze v podporo ugovoru, za katere bi menila, da so potrebni. V tem primeru intervenient ne bi mogel odpraviti pomanjkljivosti s tem, da bi le nedoločno pozval oddelek za ugovore, naj mu sporoči, če bi potreboval dodatne podatke, kot naj bi to storil v svojem telefaksu z dne 28. maja 1999, zlasti ker naj bi bil ta telefaks odgovor na telefaks z dne 7. aprila 1999, ki se je nanašal na dopustnost ugovora. Če bi se pritrdilo nasprotnemu mnenju, bi bil oddelek za ugovore dolžan pomagati stranki, ki ugovarja.
- 45 Edini namen telefaksa z dne 29. junija 1999 naj bi bil, da se omogoči intervenientu, da v skladu s členom 42(3) Uredbe št. 40/94 in pravilom 16(3) Uredbe za izvedbo predloži dodatne dokaze v podporo ugovoru, če bi menil, da je to potrebno.
- 46 Niti telefaks z dne 7. aprila 1999 niti z dne 29. junija 1999 ne bi mogla, gledana posamično ali v medsebojni povezavi, pri intervenientu vzpostaviti zaupanja v pravo glede jezikovnih zahtev iz pravila 17(2) Uredbe za izvedbo. Telefaks z dne 29. junija 1999 naj bi ravno nasprotno usmeril njegovo pozornost na te zahteve.
- 47 Po mnenju Urada je odbor za pritožbe pravilno ugotovil, da se v tem primeru ni ravnalo v skladu s pravilom 17(2) Uredbe za izvedbo. Sodišče prve stopnje naj bi v sodbi z dne 13. junija 2002 v zadevi Chef Revival USA proti UUNT – Massagué Marin (Chef) (T-232/00, Recueil, str. II-2749, točka 42) potrdilo razliko med obveznostjo iz pravila 15(2)(b)(vii) Uredbe za izvedbo, da je treba navesti proizvode,

za katere naj bi veljala prejšnja znamka, in predložitvijo podrobnih podatkov glede dejstev, dokazov in navedb v smislu člena 42(3) Uredbe št. 40/94, pravila 16(1) in (2) in pravila 20(2) Uredbe za izvedbo. Po pravilu 18(2) Uredbe za izvedbo naj bi neizpolnitev prve obveznosti povzročila nedopustnost ugovora, medtem ko naj bi opustitev predložitve podatkov v zadnjenavedenem smislu pripeljala do tega, da pri preizkusu utemeljenosti ugovora ne bodo upoštevani.

- 48 Ker naj bi bila po pravilu 17(2) Uredbe za izvedbo stranka, ki ugovarja, dolžna predložiti prevod dokazov, predloženih v podporo ugovoru, v jezik postopka, naj bi bila opustitev predložitve takega prevoda izenačena opustitvi predložitve takih dokazov. Zato naj oddelku za ugovore ne bi preostalo drugega, kot da zadevni ugovor zavrne.
- 49 Po drugi strani Urad meni, da naj bi odbor za pritožbe nepravilno sklepal, da naj bi bilo zlorabljeno intervenientovo zaupanje v pravo.
- 50 Prvič naj intervenient ne bi bil upravičen, da ne upošteva zadevnih določb, saj naj bi te bile jasne in naj se od izdaje tudi ne bi spremenile.
- 51 Drugič naj oddelek za ugovore intervenientu ne bi niti v telefaksu z dne 7. aprila 1999 niti v telefaksu z dne 29. junija 1999 dal točnih zagotovil, izrecno ali molče, da naj bi predloženi dokazi zadostili jezikovnim zahtevam.

- 52 Tretjič naj bi že sam značaj takih sporočil, kot je telefaks z dne 29. junija 1999, onemogočala, da bi bila ta točna ali specifična. Najprej naj bi iz člena 42(3) Uredbe št. 40/94 in iz pravila 16(3) ter 20(2) Uredbe za izvedbo izhajalo, da naj bi bila vloga Urada to, da stranko, ki ugovarja, na splošno pozove, naj predloži dejstva, dokaze in navedbe, in ne to, da ji sporoči določene pomanjkljivosti. Sporočitev takih pomanjkljivosti bi zahtevala, da se zadevo preizkusi pred predložitvijo takih dejstev, dokazov in navedb, česar naj zakonodajalec ne bi predvidel in kar naj bi bilo zaradi kontradiktornosti postopka z ugovorom izključeno. Dalje naj bi iz člena 74 Uredbe št. 40/94 in iz pravila 16(3) Uredbe za izvedbo izhajalo, da naj bi bilo, takoj ko je ugotovljeno, da je ugovor dopusten, strankam prosto na voljo, kako bodo predstavile svojo zadevo. Končno naj bi iz člena 74(1) Uredbe št. 40/94 izhajalo, da naj Urad ne bi bil pristojen za to, da pomaga stranki, ki ugovarja, pri dejstvih, dokazih in navedbah, ki jih je treba predložiti. Ta načela naj bi ustrezno veljala tudi za jezikovne zahteve.
- 53 Urad s sklicevanjem na več odločb odborov za pritožbe še navaja, da naj ne bi bilo enotnosti glede vprašanja, ali naj bi bila standardna opredelitev, kot naj bi bila uporabljena v telefaksu z dne 29. junija 1999, dovolj jasna. Na to vprašanje bi bilo treba odgovoriti pritrnilno.
- 54 Intervenient navaja, da ko naj bi bilo vsem strankam postopka brez dvoma znano jedro dejstev, dokazov in navedb, na katere naj bi se želela opirati druga stranka, bi bilo treba šteti, da je ugovor zadovoljivo utemeljen.
- 55 V tem primeru naj bi bilo v ugovoru navedeno, da naj bi bila k obrazcu ugovora priložena kopija certifikatov o registraciji in da naj bi se ugovor opiral na vse blago, za katero naj bi bile registrirane prejšnje znamke. Telefaks z dne 7. aprila 1999 naj bi popolnoma jasno pomenil, da naj bi bili seznami blaga, ki ga zajemajo ti certifikati, sestavni del ugovora in da bi jih bilo treba prevesti v jezik postopka. Ta prevod naj bi

bil predložen dne 28. maja 1999. Tako naj bi bili bistveni podatki za preizkus utemeljenosti ugovora vsebovani neposredno v ugovoru ali pa naj bi bili s sklicevanjem nanje v prevodu seznamov blaga, ki naj bi bili predloženi s telefaksom z dne 28. maja 1999, vključeni v ta ugovor.

- 56 Nepotrebno naj bi bilo prevesti vse podatke, vsebovane v certifikatu o registraciji, saj naj bi bili določeni podatki v njem nepomembni ali pa naj jih ne bi bilo mogoče prevesti, kot na primer imen in števil, in poleg tega naj ne bi bilo treba prevesti podatka, na primer datuma prednosti, če se nanj ne sklicuje. Na obravnavi je intervenient dalje navajal, da se mu zdi ob sklicevanju na manjši del dolgega dokumenta nesorazmerno in nerazumno, da bi bilo treba prevesti celoten dokument.
- 57 S sklicevanjem na pravilo 16(1) in (2) Uredbe za izvedbo še dodaja, da naj ne bi obstajala obveznost predložitve celotnega prevoda certifikatov o registraciji prejšnjih znamk.
- 58 Na obravnavi je še uveljavljal, da naj dokaz o veljavnosti in o pravnem statusu znamke, na katerega naj bi se opiral ugovor, ne bi izhajal iz prevoda certifikatov o registraciji, ampak iz samih certifikatov o registraciji.
- 59 Poleg tega intervenient v zvezi s telefaksom z dne 29. junija 1999 navaja, da naj bi ta, če se ga razume v običajnem pomenu, pomenil, da naj bi bila pomanjkljivost, ugotovljena v telefaksu z dne 7. aprila 1999, odpravljena, in da ugovor zato ne bo zavržen kot nedopusten. Navedbe glede jezika postopka v tem telefaksu naj bi se

nanašale na dodatna dejstva, dokaze ali navedbe in ne na že predložene. Če bi oddelek za ugovore menil, da naj ta napaka ne bi bila odpravljena, bi moral ugovor dosledno zavreči kot nedopustnega, kar pa naj se ne bi zgodilo.

- 60 Intervenient se strinja z mnenjem odbora za pritožbe, da naj bi, oprt na navedbe oddelka za ugovore, lahko upravičeno sklepal, da naj bi izpolnil zahteve glede potrebne utemeljitve ugovora.
- 61 Končno navaja pet odločb odborov za pritožbe Urada, v skladu s katerimi naj ni bilo treba prevesti vseh podatkov, vsebovanih v zadevnih certifikatih o registraciji; v skladu z dvema od teh odločb naj bi stranka, ki je ugovarjala, lahko zaradi ravnanja oddelka za ugovore uveljavljala, da naj bi upravičeno zaupala v to, da naj bi izpolnila ustrezne zahteve.

Presoja Sodišča prve stopnje

- 62 Tožeča stranka v navedbah v utemeljitev svojega edinega tožbenega razloga loči med vprašanjem jezikovnih zahtev postopka z ugovorom, zlasti kršitve pravila 17(2) Uredbe za izvedbo, in vprašanjem zlorabe oddelka za ugovore intervenientovega zaupanja v pravo. Tudi Urad in intervenient navajata to razlikovanje. Za namen preizkusa edinega tožbenega razloga je treba to razlikovanje upoštevati.

Jezikovne zahteve postopka z ugovorom

- 63 Glede jezikovnih zahtev pri prejšnjih znamkah, na katere se opira ugovor, je odbor za pritožbe v točki 23 izpodbijane odločbe navedel: „Stranka, ki ugovarja [intervenient v postopku pred Sodiščem prve stopnje], bi zato morala predložiti v jeziku postopka točne podatke, ki so navedeni v registru.“ Dodal je, da naj v tem primeru ne bi obstajal noben dvom o tem, da naj stranka, ki ugovarja, ne bi predložila popolnega prevoda dokumentov, ki so jih v ta namen izdali ali objavili pristojni organi. Tu je treba ugotoviti, da te ugotovitve ne prereka nobena stranka.
- 64 V tem primeru je dejstvo, da je bila, kot je navedeno v ugovoru, k obrazcu ugovora priložena kopija certifikatov o registraciji in da se je ugovor opiral na vse blago, za katero so bile registrirane prejšnje znamke, da pa k seznamom tega blaga ni bil priložen prevod v jezik postopka z ugovorom.
- 65 Ugovor ni ustrezal jezikovnim zahtevam po pravilu 15(2)(b)(vii) v povezavi s pravilom 17(1) Uredbe za izvedbo zato, ker ni vseboval prevoda v jezik postopka seznamov blaga in storitev, za katere so bile registrirane prejšnje znamke. To dejansko stanje ne spada med primere, navedene v pravilu 18(1) Uredbe za izvedbo, ampak spada pod pravilo 18(2) Uredbe za izvedbo, ki se nanaša na primere, v katerih ugovor ne zadosti drugim določbam Uredbe št. 40/94 ali Uredbe za izvedbo in ne tistim, določenim v pravilu 18(1) Uredbe za izvedbo, pri čemer gre pri teh drugih določbah v tem primeru za pravilo 15(2)(b)(vii) in pravilo 17(1) Uredbe za izvedbo.

- 66 Zato je oddelek za ugovore ravnal v skladu s pravilom 15(2)(b)(vii), pravilom 17(1) in pravilom 18(2) Uredbe za izvedbo, ko je intervenienta s telefaksom z dne 7. aprila 1999 pozval, naj predloži prevod v jezik postopka seznamov blaga in storitev, za katere so bile registrirane prejšnje znamke. V naslovu tega telefaksa sta med drugim omenjeni „pravili 15 in 18(2) Uredbe za izvedbo“ („[r]ule 15 and 18 (2) of the Implementing Regulation“).
- 67 Dejstvo je, da je intervenient dne 28. maja 1999 predložil prevod v jezik postopka za sezname blaga in storitev, za katere so bile registrirane prejšnje znamke. Zato je ugovor od tedaj ustrezal „drugim določbam uredbe [št. 40/94] ali [Uredbe za izvedbo]“ v smislu pravila 18(2) Uredbe za izvedbo.
- 68 Poleg tega je oddelek za ugovore s telefaksom z dne 29. junija 1999 intervenientu odobril rok za predložitev nadaljnjih dejstev, dokazov in navedb, za katere je ta menil, da bodo koristni v podporo ugovoru, in je pri tem opozoril, da morajo biti vsi dokumenti sestavljeni v jeziku postopka z ugovorom ali pa jim mora biti priložen prevod.
- 69 V tej zvezi je treba ugotoviti, da je ta telefaks v skladu s členom 42 Uredbe št. 40/94, pravilom 16(2) in (3) in pravilom 17(2) Uredbe za izvedbo, ker te določbe določajo, da se dejstva, dokazi in navedbe v podporo ugovoru lahko predložijo v roku, ki ga določi Urad. V naslovu tega telefaksa so med drugim omenjena pravila 19(1), 16(3), 17(2) in 20(2) Uredbe za izvedbo.

- 70 Res je, da oddelek za ugovore stranke, ki ugovarja, ni opozoril na manjkajoči prevod certifikatov o registraciji v smislu pravila 17(2) Uredbe za izvedbo. Kot pa izhaja iz sodbe Chef (točki 52 in 53), pomenijo pravne zahteve glede dokazov in njihovega prevoda v jezik postopka z ugovorom pogoje za utemeljenost ugovora, zato oddelek za ugovore ni bil zavezan, da bi intervenienta opozoril na pomanjkljivost, to je na opustitev predložitve prevoda certifikatov o registraciji prejšnjih znamk. Odsotnost prevoda seznamov blaga in storitev, za katere veljajo registrirane znamke, krši pravilo 15(2)(b)(vii) v povezavi s pravilom 17(1) Uredbe za izvedbo, zato spada pod pravilo 18(2) Uredbe za izvedbo. Nasprotno pa odsotnost prevoda certifikatov o registraciji prejšnjih znamk ne krši nobene določbe Uredbe št. 40/94 ali Uredbe za izvedbo, ki so zajete v pravilu 18(2) Uredbe za izvedbo.
- 71 Navedbe intervenienta, predstavljene zgoraj v točkah 54 in naslednjih, je treba preizkusiti ob upoštevanju naslednjih navedb.
- 72 Najprej je treba opozoriti, kot izhaja iz sodne prakse, da pravilo, da morajo biti dokazi, predloženi v podporo ugovoru, predloženi v jeziku postopka z ugovorom ali pa jim mora biti priložen prevod v tem jeziku, opravičuje nujnost tega, da se v postopku *inter partes* varuje načelo kontradiktornosti postopka in zagotovi enakost orožij med strankami. Stranka, ki ugovarja, kot navaja intervenient, sicer ni dolžna predložiti popolnega prevoda certifikatov o registraciji prejšnjih znamk, vendar to ne pomeni, da bi bil oddelek za ugovore dolžan pri preizkusu utemeljenosti ugovora upoštevati certifikate o registraciji, ki so bili predloženi v drugem jeziku, kot je jezik postopka z ugovorom. Če manjka prevod certifikatov o registraciji v jezik postopka,

je oddelek za ugovore upravičen zavriniti ugovor kot neutemeljen, če v skladu s pravilom 20(3) Uredbe za izvedbo ne more odločiti na podlagi dokazov, ki so mu bili predloženi (sodba Chef, točke 42, 44, 60 in 61). Zadnja izjema ni bila uveljavljena v tem primeru.

73 K navedbam, da naj dokaz glede znamk, na katere se opira ugovor, ne bi izhajal iz prevoda certifikatov o registraciji, ampak iz njih samih, je treba pripomniti, da dokaz sicer res izhaja iz certifikatov o registraciji in ne iz njihovega prevoda, vendar se lahko ta dokaz upošteva le tedaj, če zadosti jezikovnim zahtevam iz pravila 17(2) Uredbe za izvedbo.

74 Glede obveznosti, ki jo prereka intervenient, in sicer da se obravnavane dokumente v celoti prevede, lahko stranka, ki ugovarja, sicer prosto presodi o vprašanju, ali se določene dele zadevnih dokumentov lahko opredeli kot nepomembne za zadevni ugovor in jih zato ni treba prevesti, vendar mora oddelek za ugovore upoštevati le dele, ki so dejansko prevedeni v jezik postopka. Poleg tega v tem primeru iz spisa izhaja, da dokumenti, predloženi v nizozemščini, italijanščini in francoščini jeziku, zlasti v primerjavi s prevedenim seznamom blaga, niso tako dolgi, da bi bila obveznost predložitve njihovega prevoda lahko nesorazmerna in nerazumna.

75 Glede navedb intervenienta o odločbah odborov za pritožbe Urada zadostuje ugotovitev, da so odločbe o registraciji znaka kot znamke Skupnosti, ki jih morajo ti izdati v skladu z Uredbo št. 40/94, zavezujoče in niso stvar presoje. Zato je zakonitost odločb odborov za pritožbe treba presojati izključno v skladu s to uredbo

z razlago sodnika Skupnosti in ne na podlagi prejšnje prakse odborov za pritožbe (primerjaj zlasti sodbo Sodišča prve stopnje z dne 20. novembra 2002 v zadevah Bosch proti UUNT (Kit Pro in Kit Super Pro), Recueil, str. II-4881, točka 32).

- 76 Končno glede navedb intervenienta, da bi moral oddelek za ugovore, če naj bi menil, da naj pomanjkljivost, ugotovljena v telefaksu z dne 7. aprila 1999, namreč odsotnost prevoda seznamov blaga, ki je registrirano, ne bi bila odpravljena, posledično ugovor zavreči kot nedopustnega, česar naj ne bi storil, zadostuje ugotovitev, da v zadevnem sporu ne gre za odsotnost prevoda seznamov blaga in storitev, za katere veljajo prejšnje znamke, ampak za odsotnost prevoda certifikatov o registraciji teh prejšnjih znamk.
- 77 Nobenega od argumentov intervenienta tako ni mogoče upoštevati.
- 78 Zato zgoraj v točki 63 opisano razmišljanje odbora za pritožbe, da bi moral intervenient v jeziku postopka predložiti točne podatke, ki so navedeni v registru, ni bil pravno pomanjkljiv.

Intervenantovo zaupanje v pravo

- 79 Odbor za pritožbe je v točki 24 izpodbijane odločbe sklenil:

„[S] posredovanjem omenjenih obvestil [telefaksov z dne 7. aprila 1999 in z dne 29. junija 1999] stranki, ki ugovarja, je oddelek za ugovore pri njej vzpostavil

zaupanje v pravo glede tega, da kopije certifikatov o registraciji, priložene k ugovoru, nimajo formalnih napak. Stranka, ki ugovarja, je zato lahko sklepala, da je s predložitvijo zahtevanega prevoda obravnavanega blaga zadostila formalnim zahtevam predpisa.“

80 Treba je spomniti na to, da se po ustaljeni sodni praksi na varstvo zaupanja v pravo, ki je eno od temeljnih načel Skupnosti, lahko sklicuje vsakdo, pri katerem so organi Skupnosti, zlasti z jasnimi zagotovili, vzpostavili upravičeno pričakovanje (primerjaj zlasti sodbo Sodišča prve stopnje z dne 19. marca 2003 v zadevi Innova Privat-Akademie proti Komisiji, Recueil, str. II-1093, točka 26, in tam navedena sodna praksa).

81 Niti iz izpodbijane odločbe niti iz dokumentov iz postopka pred odborom za pritožbe ne izhaja, da bi intervenient pred njim uveljavljal kršitev načela varstva zaupanja v pravo. Da bi lahko ugotovili, ali je odbor za pritožbe upravičeno po uradni dolžnosti odločil, da je oddelek za ugovore pri intervenientu vzpostavil zaupanje v pravo, je treba preizkusiti za to relevantne elemente tega primera.

82 Prvi element je telefaks oddelka za ugovore z dne 7. aprila 1999, s katerim je bil intervenient pozvan, naj predloži prevod blaga, za katero veljajo prejšnje pravice, v angleščino, drugače naj bi bil ugovor nedopusten. Po mnenju odbora za pritožbe je bila opredelitev tega pisanja zavajajoča, ker naj bi namigovala na to, da naj bi manjkal le prevod seznama blaga v angleščino, ne da bi pisalo, da bi bilo treba predložiti popoln prevod certifikatov o registraciji.

- 83 Drugi element je stavek v intervenientovem telefaksu z dne 28. maja 1999, s katerim je Urad pozval, naj mu sporoči, če bi potreboval dodatne podatke. S sklicevanjem na ta stavek je odbor za pritožbe v točki 21 izpodbijane odločbe izpeljal, da je „[s]tranka, ki ugovarja, zaradi nepodanega odgovora oddelka za ugovore razumljivo (vendar napačno) sklepala, da naj bi bilo z ugovorom vse v redu.“
- 84 Tretji element se nanaša na stavek v telefaksu oddelka za ugovore z dne 29. junija 1999, s katerim je bilo intervenientu sporočeno, da mu je „za predložitev vseh nadaljnjih dejstev, dokazov ali navedb, za katere [meni], da [mu] bodo koristili pri ugovoru, [...] odobren zadnji rok [...]“, v povezavi s telefaksom oddelka za ugovore z dne 7. aprila 1999. Po mnenju odbora za pritožbe naj to sporočilo ne bi razjasnilo nesporazuma, ki je nastal zaradi obeh prejšnjih sporočil.
- 85 Z rezultatom analize teh treh elementov odbora za pritožbe se ni mogoče strinjati.
- 86 Telefaks oddelka za ugovore z dne 7. aprila 1999 izrecno napotuje na pravili 15 in 18(2) Uredbe za izvedbo in pravi le, da naj navedba blaga in storitev ne bi bila predložena v jeziku postopka z ugovorom. Zaradi manjkajočih natančnih podatkov, predvsem zaradi pravil 16 in 17 Uredbe za izvedbo, ta telefaks pri intervenientu ni mogel vzpostaviti podlage za zaupanje v pravo glede tega, da naj bi izpolnil zahtevo iz pravila 17(2) Uredbe za izvedbo za predložitev dokazov in dokazil v jeziku postopka. To potrjuje tudi ugotovitev, da se intervenient sam pri uveljavljanju varstva zaupanja v pravo ni skliceval na ta telefaks.

- 87 Glede drugega zgoraj navedenega elementa je treba ugotoviti, da tako obvestilo intervenienta ne more biti enačeno z ravnanjem organov Skupnosti, ki je primerno za to, da bi se pri stranki, ki ugovarja, vzpostavilo zaupanje v pravo. Kajti zaupanje v pravo ne more biti utemeljeno na enostranskem ravnanju tiste stranke, ki bi ji koristilo. Poleg tega bi bil v tem primeru, kot je Urad pravilno navedel, oddelek za ugovore zavezan pomagati stranki, ki ugovarja, kar je nezdržljivo s tem sistemom.
- 88 O tretjem zgoraj omenjenem elementu, v točki 84 ponovno navedenem stavku iz telefaksa z dne 29. junija 1999, je treba pripomniti, da ta stavek, zlasti ob upoštevanju uporabe besede „nadaljnjih“, v povezavi s telefaksom z dne 7. aprila 1999, pri intervenientu prav tako ni mogel vzpostaviti zaupanja v pravo glede tega, da so predloženi certifikati o registraciji zadostili zadevnim jezikovnim zahtevam. Kajti to pisanje tega ne omenja. Če to pisanje ni bilo primerno za to, da bi se odpravili nesporazumi in dvomi pri intervenientu, bi se moral ta o tem po potrebi pozanimati pri Uradu.
- 89 Poleg tega je odbor za pritožbe v točki 22 izpodbijane odločbe nepravilno zastopal mnenje, da naj bi bil s telefaksom z dne 29. junija 1999 intervenient poučen o tem, da naj bi imel na voljo štirimesečni rok za predložitev drugih dejstev, dokazov ali navedb, za katere bi menil, da bi mu koristili pri ugovoru, in da bi morali biti „dokumenti“ predloženi v jeziku postopka ali pa bi jim moral biti priložen prevod („that the documents must be in the language of the proceedings or accompanied by a translation“). Dejansko je v tem telefaksu navedeno, da morajo biti „vsi dokumenti“ sestavljeni v jeziku postopka z ugovorom ali pa jim mora biti priložen prevod („Please note that documents must be in the language of the proceedings or accompanied by a translation“). Te navedbe glede jezika postopka se zato ne more razlagati tako, da velja le za ta „druga dejstva, dokaze ali navedbe“. Nasprotno, je

splošna in zato onemogoča, da bi se telefaks z dne 29. junija 1999 razlagal tako, da bi pomenil, da so kopije certifikatov o registraciji, ki so bile priložene k ugovoru, zadostile jezikovnim zahtevam.

- 90 Končno intervenient s tem, da uveljavlja, da naj bi telefaks z dne 29. junija 1999 v svojem običajnem smislu pomenil, da naj bi bila v telefaksu z dne 7. aprila 1999 ugotovljena pomanjkljivost odstotnosti prevoda seznamov blaga, za katero veljajo prejšnje znamke, v jezik postopka, odpravljena, sam priznava, da tega telefaksa ni mogoče razlagati tako, da bi pomenil, da naj bi certifikati o registraciji prav tako zadostili jezikovnim zahtevam.
- 91 Intervenient še uveljavlja, da naj bi bilo v dveh od njegovih skupno petih navedenih odločbah odborov za pritožbe odločeno, da naj bi stranka, ki je ugovarjala, zaradi ravnanja oddelka za ugovore lahko uveljavljala zaupanje v pravo glede tega, da naj bi izpolnila zahteve v zvezi s prevodom podatkov, ki so vsebovani v zadevnih certifikatih o registraciji.
- 92 Ob tem je treba spomniti, da se zakonitosti odločb odborov za pritožbe, kot je bilo že navedeno, neodvisno od vprašanja, ali te odločbe ustrezajo navedeni sodni praksi glede zaupanja v pravo, ne sme presojati na podlagi njihovih prejšnjih odločb (sodba Kit Pro in Kit Super Pro, navedna v točki 32).
- 93 Odbor za pritožbe se je glede na navedeno zmotil, ko je navajal, da naj bi oddelek za ugovore pri intervenientu vzpostavil zaupanje v pravo glede tega, da naj kopije certifikatov o registraciji, ki so bile priložene k ugovoru, ne bi imele formalnih napak.

- 94 Iz tega izhaja, da je edinemu razlogu za razveljavitev treba pritrditi. Zato je izpodbijano odločbo treba razveljaviti v obsegu, kot je zahtevano.

Stroški

- 95 V skladu s členom 87(2) Poslovnika se stranki, ki s svojim zahtevkom ni uspela, naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni.
- 96 V tem primeru intervenient ni uspel, ker se izpodbijano odločbo razveljavi v skladu s predlogom tožeče stranke. Tožeča stranka pa ni predlagala, da se intervenientu naloži plačilo stroškov, ampak da se plačilo stroškov, vključno s tistimi, ki so ji nastali v postopku pred odborom za pritožbe, naloži Uradu.
- 97 Tudi če je Urad podpiral prvi predlog tožeče stranke, mu je treba naložiti plačilo njenih stroškov, ker je bila izpodbijana odločba sprejeta pred njegovim odborom za pritožbe. Zato je treba v skladu s predlogom tožeče stranke plačilo njenih stroškov, vključno s tistimi, ki so ji nastali v postopku pred odborom za pritožbe, naložiti Uradu, intervenientu pa naložiti plačilo njegovih stroškov.

Iz teh razlogov je

SODIŠČE PRVE STOPNJE (drugi senat)

razsodilo:

- 1. Odločba prvega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) z dne 17. januarja 2002 (zadeva R 1003/2000-1) se razveljavi v delu, kjer je z njo razveljavljena odločba oddelka za ugovore z dne 7. septembra 2000, zadeva predana v nadaljnjo obravnavo oddelku za ugovore in vsaki stranki naloženo plačilo njenih stroškov v postopku pred odborom za pritožbe.**
- 2. Uradu se naloži plačilo stroškov tožeče stranke, vključno s tistimi, ki so ji nastali v postopku pred odborom za pritožbe.**
- 3. Intervenient nosi svoje stroške.**

Forwood

Pirrung

Meij

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourg, 30. junija 2004.

Sodni tajnik

Predsednik

H. Jung

J. Pirrung